

Mál nr. 434/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar X****Réttur til bóta vegna tjóns á bifreið 25. maí 2020.****Gögn.**

Málskot, dags. 21. desember 2020, ásamt fylgigögnum 1-5.

Bréf V, dags. 18. janúar 2021 ásamt fylgiskjali.

Viðbótarathugasemdir lögmanns M, dags. 1. febrúar 2021.

Viðbótarathugasemdir V, dags. 12. febrúar 2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M gerði kröfu um greiðslu bóta úr ábyrgðartryggingu atvinnurekstrar X vegna tjóns á bifreið í þess eigu og er atvikum lýst þannig: „...sem atvikaðist með þeim hætti að verið var að hífa timburbúnt af palli bifreiðarinnar JD496 með dráttarvél þegar timbrið féll á hliðar pallsins með þeim afleiðingum að báðar hliðar pallsins skemmdust og önnur hliðin bognaði út.“ Atvikum er ekki nánar lýst í málskoti enda talið að ekki sé um að ræða ágreining um efnishlið málsins.

V hafnaði bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu atvinnurekstrar með tölvupósti dags. 28. maí 2020, þar sem „...sami eigandi er á Foldvegi ehf. og Fögrusteinar ehf. tekur vinnuvélatrygging dráttarvélarinnar ekki á tjóni bifreiðarinnar þar sem tryggingin bætir einungis tjón þriðja aðila...“ Í tölvupósti V til lögmanns M dags. 29. júní 2020 eru þessi sjónarmið áréttuð með vísan til gr. 4.1 í ábyrgðartryggingarskilmálum AA20. Í bréfi V til nefndarinnar dags. 18. janúar 2021 er þessi rökstuðningur áréttaður en jafnframt kemur þar fram að í málskoti M sé engan rökstuðning að finna um að skilyrði sakarreglunnar séu uppfyllt í málinu, og sé það því ósannað. Sé bótaskyldu því einnig hafnað á þeim grunni.

Í viðbótarathugasemdum lögmanns M kemur fram nánari lýsing á atvikum, þ.e. að tjónið hafi hlotist af mistökum stjórnanda dráttarvélarinnar, starfsmanns X. Mjög ríkar skyldur verði að leggja á herðar stjórnendum slíkra tækja hvað varðar varkárni við akstur, og hafi hann umrætt sinn ekki hagað akstri í samræmi við vinnureglur fyrirtækisins. Hann hafi ekki gætt að því að slaka á kúplingu svo vélin bakkaði rólega, heldur hafi hún kippst til baka og annað afturhjólíð lent í holu. Þetta hafi leitt til þess að slinkur kom á vélina og timbrið losnaði frá og féll á pall bifreiðarinnar.

Í viðbótarathugasemdum V, sem voru sendar í kjölfar beiðni nefndarinnar um gögn um tjónsatburðinn sem slíkan, kemur fram, hvað þetta varðar, að félagið telji að um óhappatilvik hafi verið að ræða. Það að annað afturhjul vélarinnar hafi lent í holu sé orsök tjónsins. Breyti það engu hvað varði sök starfsmanns X þó vélin hafi áður kippst til baka, enda óljóst hve mikið eða hratt hún hafi kippst til baka. Séu skilyrði sakarreglunnar því ekki uppfyllt.

Að öðru leyti gera bæði M og V í framangreindum bréfum nefndinni grein fyrir sjónarmiðum um samsömun og hvernig eigi að túlka hugtakið þriðji aðili í gr. 4.1 í vátryggingarskilmálum ábyrgðartryggingar atvinnurekstrar.

Álit.

Svo réttur til bóta úr ábyrgðartryggingu X sé til staðar verður tjónþoli, þ.e. M, að sýna fram á að tjón hans sé að rekja til athafna eða athafnaleysis X eða aðila sem það ber ábyrgð á, en í skilmálagrein 4.1 viðeigandi vátryggingar segir að vátryggingin bæti beint líkams- eða munatjón þriðja manns vegna skaðabótaábyrgðar vátryggðs sem fellur á hann samkvæmt íslenskum lögum. Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram sú afstaða að ósannað sé að skilyrði sakarreglunnar séu uppfyllt og ekki verði betur séð en að um algert óhappatilvik hafi verið að ræða. M byggir hins vegar á því að skilyrði sakarreglunnar séu uppfyllt enda hafi stjórnandi dráttarvélarinnar ekki sýnt þá varkárni sem af honum mátti ætlast við akstur aftur á bak. Hafi dráttarvélin því kippst til baka og annað afturhjólíð lent í holu, sem hafi valdið því að slinkur kom á vélina og timbrið losnaði frá stroffinu. Engin frekari gögn um atvikið eða aðstæður á vettvangi, vitnisburðir, ljósmyndir eða annað sem varpað gætu frekara ljósi á atvik hafa

verið lögð fyrir nefndina. Þá hefur tjónsmat ekki farið fram og liggja engin gögn fyrir um tjónið sem slíkt. Afstaða nefndarinnar er sú að áður en sjónarmið um hugsanlega samsömun komi til skoðunar þurfi að liggja fyrir að hið umþrætta atvik sé yfirleitt bótaskýlt. Samkvæmt framansögðu hefur ekki verið sýnt fram á það, enda ekki sýnt fram á sök X eða starfsmanns þess, og verður kröfu M þar af leiðandi hafnað þegar af þeirri ástæðu. Er þá ekki tilefni til að taka afstöðu til þess hvort sú staðreynd að M og X eru í eigu og undir stjórn sömu aðila leiði til þess að bótaréttur glatist eða takmarkist á grundvelli samsömunar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 23. febrúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.